

**PAWILON
POLSKI
W WENECJI**

I AM ∞ WE ARE

Let's do it Together

Monika Turczyńska, Alicja Maciejko, Mirosław Strzelecki

Fragment dokumentacji złożonej do konkursu
na kuratorski projekt wystawy w Pawilonie Polskim
na 19 Międzynarodowej Wystawie Architektury
w Wenecji w 2025 r.

I AM WE ARE

Let's do it Together

Temat przewodni wystawy wyraża koncepcja **I AM ∞ WE ARE. Let's do it Together.**

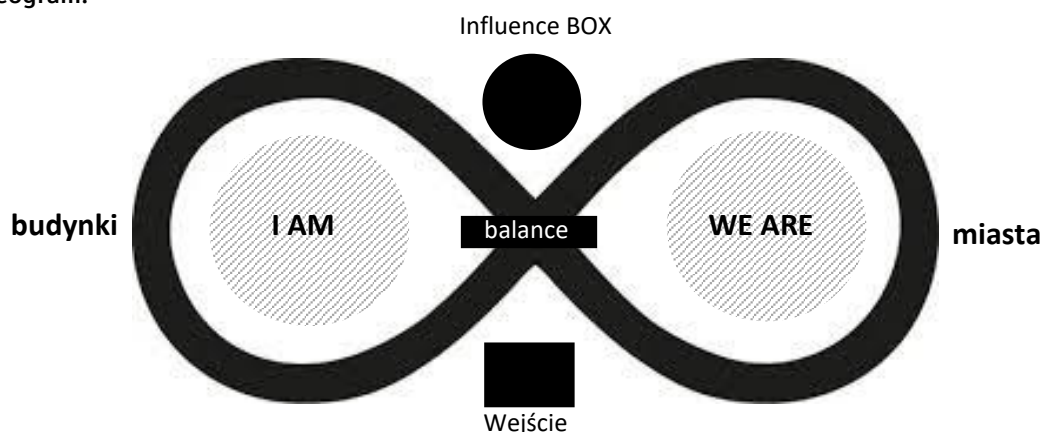
Wprowadzenie symboliki I AM (*Ja jestem*) i WE ARE (*My jesteśmy*) spiętych znakiem nieskończoności tworzy głęboką i wielopoziomową refleksję nad indywidualnością i zbiorowością w architekturze, które uwikłane są w trudną i nieskończoną (wieczną) relację. Koncepcja wystawy stanowi także próbę odpowiedzi na pytanie, jaki jest realny wpływ jednostek na przyszłość architektury i świata (*Let's do it Together*). W tym celu, jako dopełnienie misji wystawy, proponujemy wykorzystać ją jako narzędzie badawcze, które ma szansę tę przyszłość realnie zmienić.

Tematyką wystawy, w nawiązaniu do tematu przewodniego *Intelligens. Natural. Artificial. Collective*, jest przedstawienie globalnych problemów architektury, dotyczących zarówno budynków jak i miast w odniesieniu do problemów i potrzeb współczesnych użytkowników, które wynikają zarówno z nadmiernego obciążenia środowiska naturalnego jak też ciągłych zmian społecznych, technologicznych i klimatycznych.

Architektura, która w swej formie i funkcji jest przede wszystkim przypisana do miejsc, w których powstaje, w założeniu powinna być wynikiem analizy warunków lokalnych. Jednak jesteśmy głęboko przekonani, że w równie ważnym stopniu reprezentuje i odzwierciedla problemy globalne, które mogą być rozpatrywane teoretycznie, i które są wspólne dla całej ludzkości. Jakie są te problemy i zagrożenia? A jakie perspektywy? Czy jest jeszcze miejsce na stworzenie wizji architektury odpowiadającej na potrzeby i emocje ludzi, która byłaby przyjazna planecie? Czy w obliczu wielu problemów związanych z degradacją środowiska naturalnego, dostępem do mieszkań, wody i czystego powietrza, trzeba się poddać, czy jest jeszcze miejsce na poszukiwanie harmonii i piękna? Czy w XXI w. można się odważyć na poszukiwanie formuły miasta idealnego?

Koncepcja wystawy **I AM ∞ WE ARE. Let's do it Together** jest propozycją opartą o symbolikę równowagi i nieskończoności. Motyw przewodni wpisuje się w ideę współpracy i zbiorowej odpowiedzialności. Sugeruje, że zarówno jednostka, jak i wspólnota muszą wspólnie działać, aby osiągnąć równowagę i harmonię w przestrzeni życiowej. Podkreśla on interakcję i współdziałanie jako kluczowe elementy zarówno w projektowaniu architektury, jak i w jej użytkowaniu. To współdziałanie zostanie zrealizowane poprzez stworzenie naukowego laboratorium danych, które mogą zostać wykorzystane po zakończeniu wystawy

Ideogram:

Projekt wystawy:

Strefy przestrzeni I AM i WE ARE oparto na planie symbolu nieskończoności. Reprezentują one jednocześnie problemy projektowania budynków (*I AM*) i miast (*WE ARE*). Symbol nieskończoności, który scala te dwie przestrzenie, łączy jednocześnie problemy architektury budynków i miast, jak też problemy jednostki i wspólnoty. Taki układ wyraża ideę ciągłości, równowagi i wzajemnego przenikania się stref I AM (*jednostka/budynek*) i WE ARE (*wspólnota/miasto*).

Głównymi informacyjnymi (pokazowymi) elementami wystawy są ekrany prowadzone po kształcie nieskończoności, na których prezentuje się za pomocą projektorów problemy projektowania miast i budynków. Pokazy mogą się dynamicznie zmieniać, nakładać, przemieszczać. Są to różnorodne filmy, stworzone zarówno przez sztuczną inteligencję, jak również filmy pokazujące sytuację konkretnych budynków i miast. Strefa I AM jest przestrzenią jednostki, cichą, bardziej intymną, sprzyjającą kontemplacji. Na otaczających ją ekranach pokazywane są problemy związane z projektowaniem i użytkowaniem budynków. W centrum przestrzeni I AM jest jedno krzesło/siedzisko, które symbolizuje jednostkę i indywidualność ale także samotność i bezradność. Strefa WE ARE jest przestrzenią wspólnoty. Na otaczających ją ekranach pokazywane są problemy związane z projektowaniem i użytkowaniem miast. W centrum strefy WE ARE znajduje się wiele stłoczonych krzesel/siedzisk, które można przesuwac i aranżować w zależności od potrzeb. Mogą być one ustawione przypadkowo i chaotycznie, lecz mogą także tworzyć harmonijną i zorganizowaną, uporządkowaną przestrzeń społeczną. Uczestnicy mogą siedzieć przodem do ekranów koncentrując się na oglądaniu filmów i elementów wystawy, lecz mogą także patrzeć na siebie, rozmawiać i dyskutować o problemach architektury. Tę strefę można dopełnić wygodnymi poduszkami, aby podkreślić komfort i bezpieczeństwo przebywania we wspólnocie. Koncepcja wystawy zakłada wykorzystanie tej przestrzeni do organizowania paneli eksperckich. Na styku stref znajduje się huśtawka - równoważnia, która pokazuje konieczność balansu między tymi dwiema przestrzeniami. Użytkownicy są zapraszani aby z niej skorzystać.

Jednak najbardziej innowacyjnym pomysłem koncepcji wystawy jest jej funkcja wykraczająca poza tradycyjną formułę wystaw, w myśl motywu przewodniego: *Lets do it Together*. Proponowana formuła zakłada czynne uczestnictwo zwiedzających w badaniu naukowym, wspomaganym możliwościami sztucznej inteligencji. Chcemy ją potraktować jako profesjonalne narzędzie badawcze. Uczestnicy mogą mieć realny wpływ na przyszłe decyzje projektowe dotyczące materiałów, środowiska i kształtu miast. Interaktywna tablica w postaci ekranu dotykowego umieszczona w strefie *Influence BOX* będzie zawierała listę różnorodnych potrzeb, pragnień, marzeń, możliwości, aspiracji, perspektyw, itp. Wystarczy dotknąć wybrane przyciski, które będą odzwierciedlać uniwersalne potrzeby i emocje (opisane w kilku językach i kategoriach, np. pragnę spokoju, potrzebuję czystego powietrza, chcę słyszeć śpiew ptaków, chce mieszkać w domu z łaźniarką, chce mieć swój pokój, marzę o bezpiecznym mieście, itp.) aby zapisać swój indywidualny głos.

Koncepcja ta jest nie tylko manifestem artystycznym, ale ma także pełnić funkcję naukowego laboratorium zbierania danych na temat ludzkich potrzeb i pragnień, które mogą wpłynąć na przyszłe globalne wytyczne w projektowaniu architektury. Pragnienia takie jak *Potrzebuję ciszy*, *Chcę poczucia wspólnoty* czy *Pragnę bezpiecznego miejsca do życia* są automatycznie kategoryzowane, tworząc globalną bazę danych dotyczącą ludzkich potrzeb związanych z przestrzenią i architekturą. Te dane mogłyby być analizowane przez architektów, urbanistów decydentów i naukowców, aby stworzyć mapę współczesnych pragnień dotyczących przestrzeni oraz inspirować przyszłe projekty. Baza ta będzie unikatowa ze względu na to, że będzie pochodziła od ludzi różnych narodowości odwiedzających Biennale, również takich, którzy są w dużym stopniu zainteresowani problemami architektury i podchodzą krytycznie, wnikliwie i odpowiedzialnie do problemów współczesnej architektury i zagrożeń przyszłości. Te zagrożenia definiujemy i prezentujemy na wystawie.

Na zakończenie wystawy można stworzyć podsumowanie danych w różnych kategoriach. W ten sposób wystawa nie tylko będzie artystycznym doświadczeniem, ale także praktycznym narzędziem do kształtowania przyszłych przestrzeni życiowych. Czy zebrane dane mogą zmienić podejście do projektowania przestrzeni miejskich, domów i miejsc pracy? Czy architektura stanie się bardziej elastyczna? Czy nasze potrzeby, pragnienia, aspiracje mogą zagrozić planecie? Czy architektura będzie bardziej ukierunkowana na emocjonalne potrzeby ludzi czy może na ochronę tych zasobów, które nam zostały? Próby sformułowania choćby mglistych wizji i odpowiedzi na te pytania mogłyby być najbardziej interesującym rezultatem wystawy. W realizacji tego zadania zakłada się wykorzystanie możliwości sztucznej inteligencji. SI może automatycznie klasyfikować i analizować „pragnienia” na podstawie zdefiniowanych kategorii. W zależności od tego, jakie pojawiają się najczęściej, SI może tworzyć raporty i wizualizacje w czasie rzeczywistym. Taka mapa może być wyświetlana na jednym z ekranów i aktualizowana, co pozwala odwiedzającym zobaczyć, które kategorie pragnień są najczęstsze i jak wpływają na uszczuplanie zasobów ziemi. A może ją chronią? Da odwiedzającym również możliwość refleksji nad tym, które potrzeby są najważniejsze dla większości, a które są mniej zauważalne, takie jak przemoc, gniew czy samotność. Takie dane mogłyby być wykorzystane do próby stworzenia *Miasta Pragnień* które mogłyby być współczesną interpretacją idei Miasta Idealnego, ale opartą na rzeczywistych, współczesnych pragnieniach ludzi i możliwościach planety. To miasto nie byłoby abstrakcyjną, teoretyczną koncepcją, jak w dawnych utopijnych wizjach, ale żywą, dynamiczną przestrzenią, która reaguje na realne potrzeby i emocje mieszkańców, wyrażane przez odwiedzających wystawę. SI może sugerować także, jak te pragnienia można przekształcić w konkretne rozwiązania architektoniczne. Dane te można zestawiać z innymi danymi, np. można sprawdzać jak pogoda wpływa na emocje danego dnia, jakie pragnienia są wyrażane w słoneczne dni a jakie w trakcie trudnych wydarzeń, takich jak np. jak kłęski żywiołowe, wojny, zamachy terrorystyczne. To pozwoli na uświadomienie sobie jak dynamiczne i trudne jest uwzględnianie potrzeb i marzeń ludzi w projektowaniu architektonicznym a także jak bardzo potrzebne jest ciągłe (nieskończone) szukanie balansu pomiędzy dobrem jednostki a dobrem wspólnym.

I AM WE ARE

Let's do it Together

I AM ∞ WE ARE: Let's Do It Together

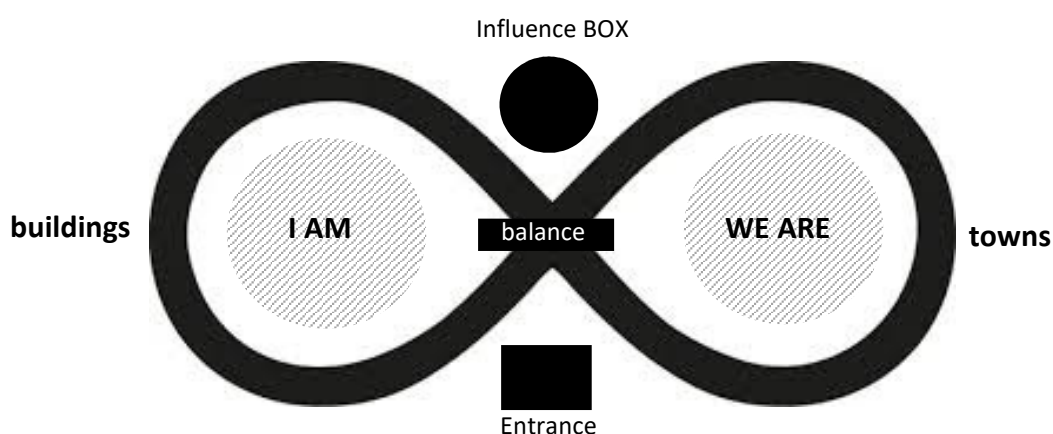
The theme of the exhibition, "I AM ∞ WE ARE: Let's Do It Together," presents a profound and multilayered reflection on individuality and collectivity in architecture, entwined in a complex and infinite (eternal) relationship. This concept explores the real impact of individuals on the future of architecture and the world, encouraging a collaborative approach. The exhibition also serves as a research tool with the potential to effect real change.

Aligned with the overarching theme, "Intelligens. Natural. Artificial. Collective," the exhibition addresses global architectural challenges—both in buildings and cities—related to the needs and issues of contemporary users, stemming from environmental strain and continuous social, technological, and climate changes.

Architecture, inherently tied to specific locations through its form and function, ideally reflects an analysis of local conditions. However, it also represents and mirrors global challenges that transcend geography and are shared by humanity. What are these problems and threats? What are the possibilities? Is there still room to envision architecture that responds to human needs and emotions and is kind to the planet? Can we seek harmony and beauty in an era of environmental degradation, housing shortages, and struggles for clean water and air? Is it still possible to dream of the ideal city?

The exhibition concept, "I AM ∞ WE ARE: Let's Do It Together," uses symbolism of balance and infinity to emphasize collective responsibility and cooperation. It suggests that both individuals and communities must work together to achieve balance and harmony in living spaces. It highlights interaction and collaboration as essential elements in designing and using architecture.

Ideogram:

The exhibition space is structured according to the infinity symbol, representing both building design challenges (I AM) and urban design issues (WE ARE). This layout symbolizes continuity, balance, and the mutual permeation of individual (I AM) and community (WE ARE) spaces.

Key features of the exhibition include screens arranged in the shape of the infinity symbol, displaying dynamic and overlapping visual narratives about the design of cities and buildings. The I AM zone is a quieter, more intimate space encouraging contemplation, with issues related to building design and use displayed on surrounding screens. At its center, a solitary chair symbolizes individuality and solitude. The WE ARE zone represents community, with clustered, movable seating that can be arranged into harmonious or chaotic patterns, reflecting the collective nature of urban life.

The exhibition goes beyond a traditional showcase; it functions as a live research tool that invites visitors to participate in global scientific research supported by artificial intelligence. An interactive touch screen in the Influence BOX zone allows participants to register their voices on universal needs and desires—like the need for peace, clean air, and safe cities—contributing to a database that architects, urban planners, and decision-makers can use to influence future design.

This concept transforms the exhibition into not just an artistic manifesto but also a scientific laboratory that gathers data on human needs and desires. These insights have the potential to shape future architectural guidelines globally. Data collected could inform a “City of Desires,” a modern interpretation of the ideal city that dynamically responds to the real needs and emotions of its inhabitants.

Artificial intelligence will analyze this data, categorizing desires and generating reports and visualizations in real-time. This evolving map of human aspirations will be displayed on a screen, allowing visitors to see which needs are most prevalent and how they affect environmental resources. It will highlight the importance of continuously seeking balance between individual well-being and the common good.

This innovative exhibition explores how architecture can become more flexible and responsive to both emotional and environmental needs, inspiring future urban and architectural projects that prioritize harmony, sustainability, and collective action.

This innovative exhibition explores how architecture can evolve to become more adaptable and responsive to both emotional and environmental needs, aiming to inspire future urban and architectural projects that prioritize harmony, sustainability, and collective action. It asks whether our aspirations and desires can coexist with the planet's limited resources and whether architecture can become a tool for creating more compassionate, sustainable spaces.

The final section of the exhibition proposes using AI to continuously classify and analyze collected desires based on predefined categories. Real-time visualizations will reveal which needs are most frequently expressed and how they intersect with environmental, social, and technological factors. This dynamic data could even be influenced by daily events, such as weather conditions, natural disasters, wars, or social upheavals, illustrating the complex and ever-changing nature of human needs in architectural design.

Ultimately, the exhibition “I AM ∞ WE ARE: Let’s Do It Together” envisions a living, responsive model of the “City of Desires,” a contemporary, data-driven interpretation of the ideal city that integrates real-world human aspirations with the challenges and possibilities of our time. This city would not be a static or utopian concept but a dynamic, evolving space that reflects the genuine needs and emotions of its inhabitants, encouraging us to continuously seek balance between individual and collective well-being in architecture and beyond.

By inviting visitors to actively participate in this ongoing dialogue, the exhibition not only showcases art and ideas but also serves as a catalyst for rethinking the future of architecture and urban design, urging us to come together and shape spaces that are both sustainable and deeply human.

This data can be compared with other data, e.g. you can check how the weather affects emotions on a given day, what desires are expressed on sunny days and what during difficult events, such as natural disasters, wars, terrorist attacks. This will allow us to realize how dynamic and difficult it is to take into account the needs and dreams of people in architectural design, and how necessary it is to constantly (and endlessly) seek a balance between the good of the individual and the common good.